Original Article

Depiction of Health

2016; 7(1): 43-48 http://dohweb.tbzmed.ac.ir

The Relationship between Place of Residence and Hospitalization Rate in the Biggest Referral Hospital of the Northwest according to Hospitalization Wards

Amin Talebpour¹, Morteza Ghogazadeh², Parisa Ghodrati*³, Zohreh Rezaei⁴

Article Info:

Article History:

Received: 2016/04/08 Accepted: 2016/04/25 Published: 2016/06/19

Keywords:

Hospitalization Rate Residence Imam Reza Hospital Urban and Rural Patients Tabriz

Abstract

Background and objectives: In accordance with the global pattern, the urban population in Iran is higher than the rural population. But, are the statistics of using hospitalization services in public hospitals in these two categories similar to this pattern? This study seeks to determine the effect of place of residence on hospitalization rate by examining annual hospitalization statistics of the country's biggest referral hospital in the northwest.

Material and Methods: The method used in this study is cross-sectional and all cases of hospitalization in Imam Reza Hospital as the northwest's biggest referral hospital were picked by available sampling method. The cases of 30260 hospitalized patients were examined through direct observation and items extracted from their files were recorded in the checklist. In order to determine the relations between the variables, K2 test was applied and the P-value was considered less than 0.05 The obtained data were analyzed by SPSS.16 software.

Results: Results indicated that the frequency distribution of patients in terms of their urban or rural residence did not yield any significant difference (P>0/05). Results also showed that the highest hospitalization rate for urban patients was 16.1% (3305 individuals) in surgery ward while it was 14.2% (1384 individuals) for rural patients in orthopedic ward. The least significant statistical difference between urban and rural hospitalization rates was observed in renal ward with 72.9% (1162 individual) urban patients and 27.1% (432 individuals) rural patients of total patients hospitalized in this ward.

The most significant statistical difference between urban and rural hospitalization rates was observed in ICU with 44.9% (297 individuals) urban patients and 55.1% (365 individuals) rural patients of the total patients hospitalized in this ward.

Conclusion: A relative comparison among illnesses in urban and rural populations, aside from illnesses caused by trauma and accidents which were higher in the rural population, showed that they were in accordance with the population and no significant difference was observed. Based on the results of the current study, it is concluded that place of residence does not affect hospitalization rate in public hospitals.

Citation: Talebpour A, Ghojazadeh M, Ghodrati P, Rezaei Z. Distribution Occurrence of Phenylketonuria in the World: The Relationship between Place of Residence and Hospitalization Rate in the Biggest Referral Hospital of the Northwest according to Hospitalization Wards. Depiction of Health 2016; 7(1): 43-48.

© 2016 The Author(s). This work as an open access article is distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0). Non-commercial uses of the work is permitted, as long as the original authors and source are properly cited.

^{1.} M.Sc. in Medical Education. Evidence-based Medical Center of Excellence, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

^{2.} Physiology Associate Professor, Research Center for Road Accidents Injury Prevention, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

^{3.} M.Sc. in Counseling and Psychotherapy, Imam Reza Hospital, Tabriz, Iran (Email:p_ghodrati@gmail.com)

^{4.} B.Sc. in Healthcare Services Management, Shams Hospital of Tabriz, Tabriz, Iran

رابطه محل سکونت با میزان بستری در بزرگترین بیمارستان ارجاعی شمالغرب کشور به تفکیک بخش های بستری

امین طالب پور ۱، مرتضی قوجازاده ۲، پریسا قدرتی ۲۰، زهره رضایی ۴

چکیده

زمینه: مطابق الگوی جهانی در ایران نیز جمعیت شهرنشین بیشتر از جمعیت روستایی می باشد. اما آیا میزان استفاده از خدمات بستری این دو گروه در مراکز آموزشی و درمانی دولتی نیز به همان نسبت می باشد؟ پژوهش حاضر در نظر دارد با بررسی آمار بستری سالانه بزرگترین مرکز ارجاع شمالغرب کشور میزان تأثیر محل سکونت بر میزان بستری را تعیین نماید.

روشکار: روش این مطالعه توصیفی مقطعی بوده و کلیه موارد بستری در مرکز آموزشی درمانی و تحقیقاتی امام رضا (ع) دانشگاه علوم پزشکی تبریز به عنوان بزرگترین مرکز ارجاع شمالغرب کشور به روش نمونه گیری در دسترس جهت انجام مطالعه انتخاب گردیده است. پرونده ۲۰۲۶ بیمار بستری در این مرکز در سال ۹۳ به روش مشاهده مستقیم مورد بررسی قرار گرفت و آیتم های استخراج شده از این پرونده ها در چک لیست ثبت گردید. برای تعیین ارتباط بین متغیرها از آزمون کای دو استفاده گردید و مقدار P-value کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. داده های به دست آمده توسط نرم افزار SPSS.16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته های این پژوهش نشان داد که توزیع فراوانی بیماران از لحاظ شهری یا روستایی بودن اختلاف آماری معنادارای با یکدیگر نداشت (P>0/05). همچنین یافته ها نشان داد که بیشترین میزان بستری در بیماران شهری با میزان ۱۶۰۱ درصد (۳۰۰۵ نفر) مربوط به بخش جراحی و در بیماران روستایی با میزان ۱۴۰۲ درصد (۱۳۸۴ نفر) مربوط به بخش ارتوپدی بود. کمترین اختلاف آماری بین میزان بستری شهری و روستایی در بخش ها مربوط به بخش کلیه بود که از کل بیماران بستری شده در این بخش میزان ۲۷۰۹ درصد (۱۱۶۲ نفر) را بیماران شهری و ۲۷۰۱ درصد (۲۲۹ نفر) را بیماران شهری و ۲۷۰۱ درصد (۲۲۹ نفر) را بیماران شهری و ۲۷۰۱ درصد (۲۲۳ نفر) را بیماران داده اند که تقریباً منطبق بر نسبت جمعیت دو گروه در جامعه بود.

بیشترین اختلاف بین میزان بستری بیماران شهری و روستایی در بخش ها مربوط به بخش ICU بود که از کل بیماران بستری شده در این بخش ۴۴.۹ درصد (۲۹۷ نفر) را بیماران شهری و ۵۵.۱ درصد (۳۶۵ نفر) را بیماران روستایی تشکیل داده اند که در مقایسه با نسبت جمعیتی دو گروه معنی دار بود.

نتیجه گیری: مقایسه نسبی نوع بیماری ها در جمعیت شهری و روستایی به غیر از بیماری های مربوط به تروما و سوانح که در جمعیت روستایی بیشتر بود، تا حدود زیادی منطبق بر نسبت جمعیت دو گروه بوده و تفاوت چشمگیری در این زمینه مشهود نمی باشد. براساس یافته های پژوهش حاضر می توان به این نتیجه رسید که محل سکونت تأثیری بر میزان بستری در مراکز آموزشی درمانی دولتی ندارد.

كليدواژهها: آمار بستري، مركز آموزشي درماني امام رضا، محل سكونت بيماران، تبريز

طالب پور ۱، قوجازاده م، قدرتی پ، رضایی ز. رابطه محل سکونت با میزان بستری در بزرگترین بیمارستان ارجاعی شمالغرب کشور به تفکیک بخش های بستری. تصویر سلامت ۱۳۹۵؛ ۱۷(): ۸۲–۴۳.

۱. کارشناس ارشد آموزش پزشکی، قطب علمی پزشکی مبتنی بر شواهد ایران، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۲. دانشیار فیزیولوژی، مرکز تحقیقات پیشگیری از آسیب حوادث جاده ای، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۳. کارشناس ارشد مشاوره و رواندرمانی، مرکز آموزشی درمامن تحقیقانی امام رضا (ع) تبریز، تبریز، ایران (**Email:** p_ghodrati@gmail.com)

٤. كارشناس مديريت خدمات بهداشتي و درماني، بيمارستان گروه پزشكي شمس تبريز، تبريز، ايران

ا و المحتول المحتول

مقدمه

ارائه خدمات بهداشتی درمانی در هر بخش، مستلزم شناخت صحیح از وضعیت موجود بوده و لازمه برنامه ریزی در نظام ارائه خدمات سلامتی، وجود اطلاعات پایا و معتبر است (۱). امروزه نه تنها سیاست گزاران و مدیران نیازمند استفاده از اطلاعات در تصمیم گیری ها هستند، بلکه ارائه دهندگان خدمات همانند پزشکان، کارشناسان و کارکنان سلامت نیز به آن نیازمند خواهند بود (۲).

طبق آمار جهانی در حال حاضر بیش از ۵۰ درصد جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی می کنند (۳). در ایران نیز مطابق الگوی جهانی جمعیت شهرنشین بیشتر از جمعیت روستایی بوده و ۲۷ درصد جمعیت کشور را جمعیت شهری تشکیل می دهد (۴). جمعیتی که به نسبت جمعیت روستایی با ریسک فاکتورهای بیشتری از قبیل جرم وجنایت، خشونت، فشارهای روانی و اجتماعی روبرو بوده و طبیعتاً به تناسب ریسک فاکتورهای زیست محیطی و اجتماعی که با آن مواجهند ریسک فاکتورهای زیست محیطی و اجتماعی که با آن مواجهند نیازمند برخورداری از امکانات درمانی می باشند (۵-۸).

اما سؤالی که اینجا مطرح است این است که با توجه به نسبت جمعیت موجود بین دو گروه شهری و روستایی و ریسک فاکتورهای تهدید کننده متفاوت آنها، میزان مراجعه این دو گروه به مراکز درمانی برای دریافت خدمات بستری نیز به همان نسبت می باشد؟ و این که آیا نوع بیماری های مورد همان نسبت می باشد؟ تحقیقاتی که در مورد مراجعه در این دو گروه مشابه می باشد؟ تحقیقاتی که در مورد نسبتاً پراکنده بوده است؛ اما اغلب نشان می دهد که زندگی شهری باعث افزایش خطرات سلامت می گردد (۹)؛ در نتیجه انتظار می رود آمار بستری بیماران شهری بیشتر از قشر روستایی بیشتر از طرفی مطالعه کوبورن (Coburn) در چهار ایالت آمریکا بیماران ساکن شهر بوده که این به نوبه خود باعث افزایش میزان بستری ساکنان روستایی می باشد (۱۰).

شواهد نشان می دهد تا کنون در ایران مطالعه ای اختصاصی برای تعیین رابطه بین محل سکونت با میزان بستری صورت نپذیرفته است. لذا هدف از انجام این مطالعه تعیین رابطه محل سکونت با میزان بستری بیمارستانی بوده و با توجه به این که مرکز آموزشی درمانی امام رضا (ع) تبریز بزرگترین مرکز ارجاعی منطقه شمال غرب کشور می باشد و به عنوان یک مرکز آموزشی و درمانی تخصصی و فوق تخصصی جنرال پذیرای گروه های درمانی مختلف می باشد، لذا برای بررسی آماری بیماران شهری و روستایی به تفکیک نوع بیماری انتخاب شده است (۱۱).

بدیهی است بررسی آمار بهدست آمده می تواند مورد استفاده سیاستگزاران و مسئولین مدیریت سلامت منطقه جهت شناسایی نیازهای عمده بیماران، رفع نواقص موجود، تدارک به موقع

خدمات و مدیریت صحیح بیماران و کادر مرکز آموزشی و درمانی قرار گرفته و زمینه را برای مطالعات اپیدمیولوژیک فراهم نماید.

مواد و روش ها

روش این مطالعه توصیفی مقطعی بوده و جامعه پژوهش این مطالعه شامل کلیه بیماران بستری شده در مرکز آموزشی و درمانی امام رضا در سال ۱۳۹۳ می باشد که به روش تمام شماری جهت انجام مطالعه انتخاب گردیده اند. روش گرد آوری داده ها به صورت مشاهده مستقیم پرونده بیماران بوده و موارد استخراج شده از این پرونده ها محل سکونت و نوع بیماری می باشد.

برای تعیین ارتباط بین متغیرها از آزمون کای دو استفاده گردید و مقدار P-value کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. داده های به دست آمده توسط نرم افزار SPSS16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

يافته ها

یافته های ایس پژوهش نشان داد در سال ۱۳۹۳ تعداد ۴۰۲۶۰ بیمار در مرکز آموزشی و درمانی امام رضا (ع) بستری شده اند، که از این تعداد، ۶۷.۷ درصد (۲۰۴۹۹ نفر) را بیماران شهری و ۳۲.۳ درصد (۹۷۶۱) را بیماران روستایی تشکیل می دهند. با توجه به اینکه نسبت جمعیت شهری به روستایی ۷۰ درصد به ۳۰ درصد می باشد این اختلاف معنی دار نیست (۶۰.۵۵).

بیشترین مورد مراجعه در کل بیماران با ۱۵.۳ درصد (۴۶۳۰ نفر) مربوط به بخش ارتوپدی و کمترین مورد مراجعه با ۲.۲ درصد (۶۶۲ نفر) مربوط به بخش مراقبت های ویژه بود که از لحاظ آماری اختلاف معنی داری بین دو گروه شهری و روستایی وجود نداشت (۵.0.۲).

یافته ها نشان داد که بیشترین مورد مراجعه در بیماران شهری با میزان ۱۶.۱ درصد (۳۳۰۵ نفر) مربوط به بخش جراحی و در بیماران روستایی با ۱۴.۲ درصد (۱۳۸۴ نفر) مربوط به بخش ارتوپدی بود که از لحاظ اَماری اختلاف معنی داری بین دو گروه شهری و روستایی وجود نداشت (P>0.05).

همچنین کمترین مورد مراجعه در بیماران شهری با ۱.۴ درصد (۲۹۷ نفر) مربوط به بخش مراقبت های ویژه و در بیماران روستایی با ۲.۴ درصد (۲۳۲ نفر) مربوط به بیماری های عفونی بود (جدول ۱ و نمودار ۱).

کمترین اختلاف آماری بین میزان بستری شهری و روستایی در بخش ها مربوط به بخش کلیه بود که از کل بیماران بستری شده در این بخش، ۷۲.۹ درصد (۱۱۶۲ نفر) را بیماران شهری و ۲۷.۱ درصد (۴۳۲ نفر) را بیماران روستایی تشکیل داده (P > 0.05) و کاملاً منطبق بر میزان جمعیت دو گروه میباشد.

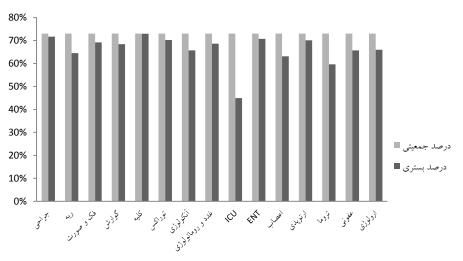
بیشترین اختلاف بین میزان بستری بیماران شهری و روستایی در بخشها مربوط به بخش ICU بود که از کل بیماران بستری شده احتساب میزان جمعیت دو گروه شهری و روستایی از نظر آمـاری معنی دار می باشد (P < 0.05) (جدول ۲ و نمودار ۲). در این بخش میزان ۴۴.۹ درصد (۲۹۷ نفـر) را بیمـاران شـهری و ۵۵.۱ درصد (۳۶۵ نفر) را بیماران روستایی تشکیل داده اند که بـا

جدول ۱. آمار بیماران شهری و روستایی بستری شده در مرکز آموزشی و درمانی امام رضا در سال ۹۳ به تفکیک بخش های بستری

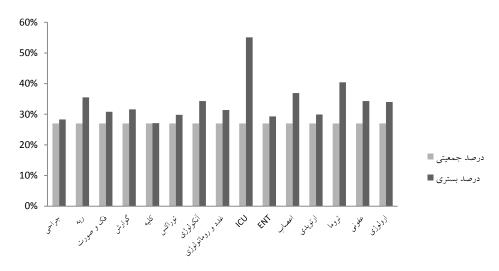
1<	بخش 															
کل	ارولوژی	عفوني	تروما	ار تو پدی	اعصاب	ENT	ICU	غدد	انكولوژى	توراكس	كليه	گوارش	فک و صورت	ريه	جراحي	
20499	1562	445	801	3246	1594	1329	297	973	1059	1184	1162	2048	528	966	3305	شهرى
100.0%	7.6%	2.2%	3.9%	15.8%	7.8%	6.5%	1.4%	4.7%	5.2%	5.8%	5.7%	10.0%	2.6%	4.7%	16.1%	
9761	804	232	542	1384	934	551	365	446	553	502	432	946	235	531	1304	روستای <i>ی</i>
100.0%	8.2%	2.4%	5.6%	14.2%	9.6%	5.6%	3.7%	4.6%	5.7%	5.1%	4.4%	9.7%	2.4%	5.4%	13.4%	
30260	2366	677	1343	4630	2528	1880	662	1419	1612	1686	1594	2994	763	1497	4609	کل
100.0%	7.8%	2.2%	4.4%	15.3%	8.4%	6.2%	2.2%	4.7%	5.3%	5.6%	5.3%	9.9%	2.5%	4.9%	15.2%	

جدول ۲. آمار بخش های بستری مرکز آموزشی و درمانی امام رضا در سال ۹۳ به تفکیک بیماران شهری و روستایی

بخش	شهری	روستاي <i>ي</i>	کل
بخ ش -جراحی –	3305	1304	4609
جراحی –	71.7%	28.3%	100.0%
	966	531	1497
ریه –	64.5%	35.5%	100.0%
	528	235	763
فک و صورت –	69.2%	30.8%	100.0%
 گوارش	2048	946	2994
حوارس –	68.4%	31.6%	100.0%
- کلىه –	1162	432	1594
كىيە –	72.9%	27.1%	100.0%
51 "	1184	502	1686
توراكس –	70.2%	29.8%	100.0%
آنکولوژی –	1059	553	1612
انحونوری –	65.7%	34.3%	100.0%
a* 1 "l	973	446	1419
غدد و روماتولوژی	68.6%	31.4%	100.0%
ICII	297	365	662
- ICU	44.9%	55.1%	100.0%
ENT	1329	551	1880
- ENT	70.7%	29.3%	100.0%
اما	1594	934	2528
اعصاب	63.1%	36.9%	100.0%
ارتوپدی –	3246	1384	4630
ار نو پدی	70.1%	29.9%	100.0%
تروما –	801	542	1343
ىروما –	59.6%	40.4%	100.0%
	445	232	677
عفونی –	65.7%	34.3%	100.0%
	1562	804	2366
ارولوژي –	66.0%	34.0%	100.0%
	20499	9761	30260
کل –	67.7%	32.3%	100.0%



نمودار ۱. درصد بیماران بستری شهری در بخش ها در مقایسه با درصد جمعیت شهری



نمودار ۲. درصد بیماران بستری روستایی در بخش ها در مقایسه با درصد جمعیت روستایی

نتيجەگيرى

با توجه به یافته های ایس پژوهش حدود ۶۸ درصد از بیماران بستری شده در طول یک سال در مرکز آموزشی و درمانی امام رضای تبریز را بیماران شهری تشکیل داده اند. هر چند این تفاوت از لحاظ آماری قابل توجه بود؛ اما بررسی نسبی این میزان با نسبت جمعیت شهری به روستایی ایس اختلاف را توجیه می کند. طبق آخرین سرشماری مرکز آمار ایران، نزدیک ۷۳ درصد آن را ساکنین شهری و ۲۷ درصد آن را ساکنین روستایی استان آذربایجان شرقی نیز تقریباً مشابه بوده و نسبت جمعیت شهری به روستایی شرقی نیز تقریباً مشابه بوده و نسبت جمعیت شهری به روستایی در این استان ۷۰ به ۳۰ می باشد (۴). با این حال مشهود است که

در حال حاضر به صورت نسبی میزان بستری جمعیت روستایی ۲۵ درصد بیشتر از جمعیت شهری می باشد که با توجه به دولتی بودن مرکز آموزشی و درمانی قابل انتظار به نظر می رسد. طبق یافته های این پژوهش سهم جمعیت شهری و روستایی در بیماری های منجر به بستری تا حدود زیادی منطبق بر میزان جمعیت بوده و تفاوت چشمگیری در این زمینه مشهود نمی باشد. تنها آمار بیماری های مربوط به تروما و سوانح نشان از ناهمگنی نسبی آن بین دو جمعیت شهری و روستایی داشته و آمار بیماران روستایی بستری شده در این مرکز آموزشی و درمانی در اثر تروما و سوانح به نسبت جمعیت آنها و در مقایسه با

پذیرای بیماران بوده است. بیماری های مربوط به تروما و سوانح درصد بیشتری از بیماری های استان را تشکیل داده و علاوه بر توسعه زیرساخت های آموزشی و بهداشتی برای کاهش این بیماری ها، لزوم توسعه فیزیکی و نیروی انسانی این بخش ها در مراکز آموزشی و درمانی برای پوشش هر چه بهتر و بهبود خدمت رسانی به این بیماران مشهود به نظر می رسد. همچنین بخش جراحی با توجه به ایفای نقش کلیدی در انجام خدات مراقبی و درمانی قبل و بعد از عمل جراحی و با عنایت به آمار قابل توجه بستری در این بخش ها نسبت به سایر بخش ها، نیازمند توجه بیش از پیش می باشد.

تضاد منافع

بدینوسیله نویسندگان اعلام می کنند این اثر حاصل یک پژوهش مستقل بوده و هیچگونه تضاد منافعی با سازمان و اشخاص دیگری ندارد.

تقدير وتشكر

برخود لازم میدانیم از همکاری صمیمانه مسئولین مرکز آموزشی- درمانی و تحقیقاتی امام رضا (ع) تبریز تقدیر وتشکر نماییم.

References

- 1. Entezari M, Motamedi F. Degree of Satisfaction among Patients referring to the Emergency Rooms of Hospital of Ardabil University of Medical Sciences, 2000. Journal of Ardabil University of medical sciences. 2003; 8(4): 96-99. [Persian]
- Mikaniki E, Shirzadian A, Fahimi Sh, Ghasemi Z. Assessment of Patient acceptance of health centers in Babol city and its association with demographic characteristics of patients in the years 2012-2013. Babol University of medical sciences. June 25, 2013. [Persian]
- State of the world population 2007: unleashing the potential of urban growth. New York: United Nations Population Fund, 2007.
- 4. National Census of Population and Housing, The technical report, Statistical Centre of Iran, Management & Planning Organization, Presidency of the I.R.I. 2011. Available from: www.amar.org.ir/Portals/1/Files/technical report-with cover.pdf
- Department of Commerce, Bureau of the Census. Qualifying urban areas for census 2000. Federal Register Part 7. May 1, 2002.
- Freudenberg N. Time for a national agenda to improve the health of urban populations. Am J Public Health. 2000; 90: 837–840. PMCID: PMC1446275

جمعیت شهری از میزان بیشتری برخوردار است که با نتایج مطالعه انتظاری و اخوان (۱۳۸۶) مطابقت دارد (۱۲).

هیلستد (Hilsted) و همکاران [۱۹۹۵] نیز در مطالعه ای با مقایسه آمار بیماران بستری مرکز آموزشی و درمانی های شهرستان با مرکز آموزشی و درمانی های شهری به این نتیجه رسیدند که نوع بیماری بیماران روستایی با بیماران شهری تفاوت چندانی باهم ندارد (۱۳).

این یافته ها تصدیق کننده تغییر الگوی بیماری های مناطق روستایی از بیماریهای واگیردار به سمت بیماریهای غیر واگیردار به همچون مناطق شهری می باشد. علت این امر را می توان به اصطلاح در شهری شدن روستاها و در نتیجه گرایش روستاییان به سمت سبک زندگی شهری و در نتیجه مشترک شدن عوامل خطر ابتلا به بیماری های مختلف در بین این دو جمعیت دانست. این وضعیت توجه بیشتر برنامه ریزان و سیاستگزاران بخش سلامت کشور برای آموزش و ارتقای خدمات بهداشتی در مناطق روستایی با رویکرد مهار بیماری های غیرواگیر را خواهد طلبید.

آمار کلی بیماران بستری شده در طول یک سال در مرکز آموزشی و درمانی امام رضا همچنین بیانگر این است که بخش هایی نظیر بخشهای ارتوپدی و جراحی با تفاوت قابل توجهی، بیشتر از سایر بخش های مرکز آموزشی و درمانی

- 7. Geronimus AT. To mitigate, resist, or undo: addressing structural influences on the health of urban populations. Am J Public Health. 2000; 90: 867–872. PMCID: PMC1446247
- 8. Phillips DR, 1993. Urbanization and human health. Parasitology 106(Suppl): 93–107.
- Judd FK, Jackson HJ, Komiti A, Murray G, Hodgins G, Fraser C. High prevalence disorders in urban and rural communities. Aust N Z J Psychiatry. 2002; 36:104–113. PMID:11929446
- Andrew F. Coburn, Robert G. Keith, Elise J. Bolda. The Impact of Rural Residence on Multiple Hospitalizations in Nursing Facility Residents. The Gerontologist, 2002; 42(5): 661–666. doi: 10.1093/geront/42.5.661
- 11. Hospital History. Imam Reza Medical Research & Training hospital. Tabriz University of Medical Sciences. Available from: http://imamreza.tbzmed.ac.ir/?PageID=30 [Persian]
- Entezari M, Akhavan GH. One Year Assessment of Trauma Mortality in ICU Patients of Ardabil Medical University Hospitals. 5th international
- 2007 Oct.13. Hilsted JC, Evald T, Elbrønd R, Olesen G, Larsen AL, Andersen B, Sales YM, Gjørup T. Dan Med

Bull. 1995; 42(4): 371-3. PMID:8536502

congress of Intensive Care Medicine. Tehran,